

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Fjerde Sessions anden Samling.

11te Møde.

Dnsdagen d. 30te Marts.

(Forts.).

H. Hage (forts.): Denne Ordning staaer jo vistnok endnu tilbage, men jeg har ikke hørt nogen speciel Grund, — og vi faae den vist heller ikke, — hvorfor Hansfestadernes Gesandtskabspost skal vedblive og aarlig koste 8000 Rbd. Jeg kan ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende meget vilde foretrække, at der ikke alene paa det omhandlede, men ogsaa paa flere andre Steder var Generalconsuler istedetfor Ministerresidenter. Vi ere for Diebliffet saa heldige at have en meget brav dansk Mand, som repræsenterer os som Generalconsul i Hamborg, og jeg troer, at Forretningerne meget godt maatte kunde bestyres igjennem en Generalconsul deels ved Hjælp af en Gesandt i Berlin, deels ved Hjælp her fra Kjøbenhavn. Jeg kan altsaa ikke finde det nødvendigt, at vi skulle vedligeholde denne Post.

Winther: Jeg troer, at Ingen vil nægte, at der, hvad den omhandlede Sag angaaer, er stor Forskel paa Forholdene i 1850 og nu, og at man netop under de nærværende Forhold ikke, med Hensyn til denne Post, skulde gjøre Bausfæltighed i det tilkommende Finantsaar.

Monrad: Jeg for mit Vedkommende skulde ikke have noget Bessentligt imod at følge den gjorte Opfordring om at tage det omhandlede Forslag tilbage og stille et andet til 3die Behandling, men det er virkelig meget vanskeligt for 12 Medlemmer strax at blive enige derom uden nogen forudgaaet Discussion. Dette vil den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Opfordringen, vistnok ikke nægte. Men hertil kommer, at Thinget efter min Me-

ning ved nu at stemme for Gendringsforslaget dog vilde antyde Get, nemlig, at det ikke vil have Posten paany etableret som en fast Post. Ved 3die Behandling kunde der da blive Spørgsmaal om at tilveiebringe den nødvendige Sum til Forretningernes Besørgelse. Saaledes stiller Sagen sig for mig.

Mee: Ja jeg troer nu rigtignok at der i en foreløbig Vedtagelse af Forslaget vilde indeholdes noget Mere, end den sidste ærede Taler antydede, idetmindste efter den Motivering, der er fremkommen fra andre ærede Taleres Side. Navnlig vilde der i en sliq Vedtagelse indeholdes en bestemt Erkjendelse af, at Posten ikke i og for sig var nødvendig, saaledes som navnlig en æret Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (Hage) nylig har udtalt. Herom kunne jo nu vistnok Meningerne være høist forskjellige. Jeg for mit Vedkommende antager det saaledes baade for rigtigt og nødvendigt, at den omhandlede Post vedbliver at være diplomatisk besat og ikke blot bestyres ved en mercantil Consul i Hansfestaderne, navnlig paa Grund af de mange Berøringer, hvori vi naturligtvis til enhver Tid ville komme med disse Stæder. Jeg troer i det Hele taget, at det er en Grundsætning, der ved Besættelsen af Gesandtskabsposterne i Almindelighed har gjort sig gjældende, at man søger at faae disse Poster diplomatisk besatte, ikke blot ved de egentlige Hoffer og større Cabinetter, men ogsaa i saadanne Stæder, der staae i mange og nære Berøringer til os og vi altsaa ogsaa til dem. Der er heller ikke fremkommet noget Vidnesbyrd om, at det Modsatte her skulde være tilraadeligt. Man har kun i saa Henseende paaberaabt sig løse Uttringer af en tidligere Rigsdagsmand for Hierting om hvad der tidligere til ham skal være anført af en